

LEVEN EN STREVEN IN DE KONINKLIJKE LANDMACHT

De Luchtvaartafdeeling aan het werk.

Zaterdag 14 Juli a.s. van 14.00—17.00 wordt te Soesterberg een vliegdemostratie gehouden van militaire vliegers ten bate van het Nationaal Luchtvaartfonds. Moge bovenstaande afbeelding van een escadrille C V vliegtuigen, onze snelste verkenner, een opwekking voor onze lezers vormen om deze demonstratie zoo mogelijk bij te wonen.

Kranslegging te Berlijn.

De kapitein van den Generalen Staf G. J. Sas, de eerste Nederlandsche officier, die na den oorlog ambtshalve Berlijn bezocht, heeft, in opdracht van den Minister van Defensie, namens de Koninklijke landmacht een krans gelegd bij het eeremonument voor de Pruisische gevallen uit de wereldoorlog 1914—1918.

GEDENKTEEKEN VOOR DE IN 1830 EN 1831 GEVALLEN GRENADIERS EN JAGERS.

Bij de reserve-officiëren en oud-reserve-officiëren der Grenadiers en Jagers is de wensch gerezen om de herinnering levendig te houden aan de Grenadiers en Jagers van elken rang, die bij de krijgsverrichtingen in 1830 en 1831 gesneuveld of aan de daarbij bekomen verwondingen overleden zijn.

Uit de reserve-officiëren der Brigade is in verband hiermede een Commissie samengesteld, bestaande uit de heeren J. P. J. VERBERNE, Kolonel bij den Staf der Brigade Grenadiers en Jagers, Voorzitter; W. BARON VAN ITTERSUM, Reserve-Majoor; J. KRULS, Reserve-Kapitein der Jagers; H. F. D. OXENAAAR, Reserve-Eerste-Luitenant der Grenadiers en J. MOORMAN, Reserve-Kapitein der Grenadiers, Secretaris-Penningmeester.

Deze Commissie heeft Prof. Ir. R. L. A. SCHOEMAKER, Hoogleraar aan de Technische Hoogeschool te Delft en Reserve-Kapitein der Genie, bereid gevonden welwillend een eenvoudig monument te ontwerpen, dragend een bronzen gedenkplaat, waarop de namen en rangen der gevallen zijn vermeld.

De Minister van Defensie heeft vergunning verleend om het monument op te richten in het barakkenkamp te Waalsdorp.

De onthulling van het monument zal plaatsvinden ter gelegenheid van het 105-jarig bestaan der Grenadiers en Jagers op Zaterdag 7 Juli a.s., om 11 uur.

Officiëren en Reserve-Officiëren zoomede Beroeps-Onderofficiëren en zij, die als zoodanig bij de Grenadiers of Jagers hebben gediend, worden uitgenoodigd de onthulling bij te wonen.

WERKPROGRAMMA 1934/35 VAN DE VEREENIGING TER BEOEFENING VAN DE KRIJGSWETENSCHAP

- 26 October. Kolonel Jhr. ALTING VAN GEUSAU. De opleiding tot beroepsofficier.
- 16 December. Majoor VAN ALPHEN. De strijd om terreinvoorwerpen.
- 25 Januari. Kapitein ter Zee FURSTNER. De toestand rondom den Pacific van militair en internationaal politiek standpunt bezien.
- 8 Maart. Majoor-Intendant DE JONGH. Werkzaamheden in vredes- en oorlogstijd — o.m. met het oog op de industriele en economische oorlogsvoorbereiding — van het dienstvak der Intendance.
- 12 April. Majoor VAN TAREL. Rivierovergangen, vooral van technisch standpunt bezien.
- 1e reserve. Kapitein DIJXHOORN. Onze nieuwe tactische voorschriften.
- 2e reserve. Generaal-Majoor PRAAG. Geneeskundige verzorging achter het gevechtsveld.

(De data worden wellicht nog gewijzigd).

BERICHTEN VAN PERSONEEL AARD.

Bij de Lichte troepen.

Eervol ontslagen.

Reserve-eerste-luitenant J. S. VAN MESDAG, van I R.H., 5 Juni.

Bij de overige wapens en dienstvakken.

Benoemd.

tot officier van gezondheid der tweede klasse:

N. VAN EEK, arts, 24 Mei;

tot reserve-kapitein, met bestemming voor den dienst van vlieger, bij de Luchtvaartafdeeling;

gepensionneerd Kapitein M. P. PATTIST, van het K. N. I. L., 30 Mei.

Bevorderd.

tot majoor bij het 14e R. I., de Kapitein W. RIDDER VAN RAPPARD, van het 12e R. I., 31 Mei;

tot majoor bij het R. K. A., de Kapitein G. A. VAN HULSTIJN, van het 7e R. V. A., 14 Mei;

tot kapitein, onderscheidenlijk bij het 7e R. V. A. en den Staf art., de Eerste-luitenants C. J. LORENTZ en G. H. C. VAN DIJK, resp. van het 7e R. V. A. en den Staf art., 14 Mei; tot reserve-kapitein der militaire administratie: de Reserve-eerste-luitenant der militaire administratie J. DOKKUM van het 13e R. I., 1 Juni.

In actieven dienst hersteld.

Eerste-luitenant A. ROSMULLER, bij 12 R. I., 18 Juni;
Eerste-luitenant D. HUITING, bij 10 R. I., 18 Juni.

Overplaatsingen, detacheringen, enz.

Majoor W. G. M. GAILLARD, van het 16e R.I., naar staf IV I.Brig., en bestemd voor de functie van C.-L.S.Gr. Nijmegen, 1 Juni;
Majoor J. VISSER, van het 14e R.I., naar het 16e R.I., 1 Juni;
Kapitein H. W. G. R. DIETZ, van het 17e R.I., naar Staf inf., en werkzaam gesteld ten bureele van den Ch.G.S.,
Kapitein N. TIBO, van den Staf inf., werkzaam ten bureele van den Ch.G.S. naar het R.J., 24 Mei;
Kapitein P. WEEDA van de Commissie van proefneming, naar het 4e R.I., en gedetacheerd bij het R.Gr., met bestemming voor de functie van schietinstructeur bij de „bijzondere taak” van het R.Gr.;
Kapitein P. H. M. VAN DER WEIJDEN, van de S.R.O. I., naar het 12e R.I.,
Kapitein S. VELDMEIJER, van het 11e R.I., naar staf VII I.Brig. en benoemd tot adjudant van de VII I. Brig., 13 Juni;
Kapitein W. G. A. SCHOENMAKERS, van het 2e R.I., naar het 17e R.I.;
Kapitein K. J. EVENWEL, van het R.J., benoemd tot regimentsadjutant, 5 Juni;
Kapitein J. H. H. DOMMERS, van het R.J., werkzaam ten bureele van den Ch.G.S., eervol ontheven uit zijn functie van adjudant van het R.J., 5 Juni;
Kapitein S. J. VAN DEN BERGH, van het 8e R.V.A., gedetacheerd bij de Commissie van proefneming, thans gedetacheerd bij het 2e R.V.A., 11 Juni;
Eerste-luitenant J. F. VAN KERVEL, van het 17e R.I., naar het R.Gr.,
Eerste-luitenants A. H. TRIPPLAAR, van het 4e R.I. en H. ONDERSTAL van het 10e R.I., gedetacheerd bij het Korps politietroepen;
Eerste-luitenant J. ROODE, van den Staf art., eervol ontheven uit zijn functie van leeraar bij de K.M.A., en overgeplaatst naar het 6e R.V.A., 15 Sept.;
Eerste-luitenant J. VAN WANING, van het 6e R.V.A., gedetacheerd bij het wapen der Kon. Marechaussee, 1 Juni;
Tweede-luitenant E. C. J. M. VAN DE LAARSCHOT, van het 9e R.I., naar het 1e R.I.,
Tweede-luitenants C. J. M. NASS, van het 11e R.I., A. J. DE VRIES, van het 4e R.V.A. en F. G. VAN DITZHUIJZEN, van het K.Lu.A., gedetacheerd bij de Luchtvaartafdeeling, 28 Mei;
Tweede-luitenants G. OPPENHUIZEN, van het 3e R.I. en M. C. PALM, van het 5e R.V.A., aangesteld tot vlieger bij de L.V.A., 15 Mei;
Reserve-kapitein B. F. PEETERS, van het R.J., naar het 13e R.I.
Reserve-kapiteins A. P. DEKKER, van het 16e R.I., C. I. Graaf SCHIMMELPENNINCK van het 1e R.V.A. en C. VAN VLIET, van het 8e R.V.A., overgeplaatst naar de Luchtvaartafdeeling, 1 Juli;
Officier van gezondheid der tweede klasse H. STIGTER, overgeplaatst van 's-Gravenhage naar Soesterberg (L.V.A.).

Eervol ontslagen.

Kapitein N. D. G. VAN DER WERFF, van het K.Lu.A., 1 Sept.;
Reserve-kapitein voor speciale diensten der intendance S. M. D. VALSTAR, 6 Juni;
Reserve-kapiteins A. A. VAN HEERDE, van het 3e R.I., 5 Juni; G. A. WIGERI VAN EDEMA, van het 7e R.I., 10 Mei; A. VAN PELT, van het R.Gr., 11 Mei, W. J. A. ERNST, van het 15e R.I., 14 Juni; C. M. B. KAMP, van het 6e R.I., 5 Juni; A. E. DUDOK VAN HEEL van het 8e R.V.A., 5 Juni en M. SCHUIT, van het R.K.A., 10 Aug.
Reserve-kapitein Ir. C. F. M. DUIJZINGS, van het 15e R.I., eervol ontslagen en benoemd tot reserve-majoor voor spec. diensten bij de Art. Inr., 6 Juni;
Reserve-officier van gezondheid der eerste klasse P. G. DE Vos, 13 Juni.

Overleden.

Kolonel-titulair F. C. A. VAN DER MINNE, van het wapen der Koninklijke Marechaussee, 7 Juni te 's-Gravenhage.

Decoratiën.

Majoor-intendant J. B. DE JONGH, leeraar bij de H.K.S., Officier in de Orde van het Legioen van Eer van Frankrijk.

UIT DE LEGERORDERS.

L.O. 1934, nr. 138. Ministerieele beschikking van 27 April 1934, VIIste Afd. no. 27 (in uittreksel).

REISWEG OP VERVOERBEWIJZEN.

Het blijkt meermalen voor te komen, dat militairen wenschen te reizen over een anderen reisweg dan is aangegeven op hun vervoerbewijs. In verband hiermede wordt de aandacht gevestigd op het bepaalde in § 45 van het „Voorschrift militair vervoer" luidende: „Het is verboden plaats te nemen in treinen, welke niet loopen over den op de strooken van vervoerbewijzen ingevulden reisweg. Worden nochtans militairen aangetroffen, die reizen over een anderen dan den ingevulden reisweg, dan worden zij beschouwd als zich zonder behoorlijk plaatsbewijs in den trein te bevinden."

OPRICHTINGSDATA VAN DE REGIMENTEN, HALF-REGIMENTEN ENZ.

L.O. 1934, nr. 176. Ministerieele beschikking van 11 Juni 1934, IIde Afd. B, nr. 13.

In L. O. 1934, nr. 131 (zie „De Militaire Spectator" 1934, blz. 278) het gestelde achter 4 de Halfregiment huzaren te wijzen in: 25 November 1813.

Officier van het Regiment huzaren nr. 6 (de huzaren van Boreel) 1832.

Naar een aquarel van wijlen Kolonel J. A. REGENBOGEN.

Als TOELICHTING op vorenbedoelde datumwijziging moge het volgende dienen. Het 4de Halfregiment stamt rechtstreeks af van het 4de Regiment dragonders, dat bij K.B. van 10 September 1849 nr. 10 werd samengesteld door vereeniging van het 1ste Regiment Lanciers met deelen van het 2de Regiment Lanciers. Van laatstgenoemd regiment waren te voren twee escadrons afgenomen, waaruit een zelfstandig korps, het Limburgsche bondscontingent (1867 opgeheven) werd gevormd, terwijl het overcomplete personeel over verschillende korpsen werd verdeeld. De standaard van het 2de Regiment Lanciers werd ingeleverd, het nieuw gevormde 4de Regiment dragonders bleef tot 1854 den standaard van het 1ste Regiment Lanciers voeren en kreeg toen een nieuwen standaard. De commandant van het 2de Regiment Lanciers, Kolonel Baron VAN HEERDT, werd commandant van het nieuw gevormde 4de Regiment Dragonders. Een door hem aan eerstgenoemd regiment geschonken eerebeker ging mede over naar het nieuwe korps en wordt thans nog gebezigd bij de korpsmaaltijden van het 4de Halfregiment.

Het 1ste Regiment Lanciers vormde de voortzetting van het 25 November 1818 opgerichte Regiment Lanciers nr. 10, dat in den Tiendaagschen veldtocht met eere heeft gestreden.

Het 2de Regiment Lanciers stamde af van het 25 November 1813 door Jhr. WILLEM BOREEL opgerichte Regiment hu-

Het Regiment huzaren nr. 6 (de huzaren van Boreel) in den Tiendaagschen veldtocht. Bij Kermpt gestooten op overmachtigen vijand houden de huzaren van Boreel stand teneinde de infanterie gelegenheid te geven in te grijpen (8 Augustus 1831).

Naar een aquarel van wijlen J. HOYNCK VAN PAPENDRECHT.

zaren nr. 6, dat bij Quatre Bras en Waterloo in het vuur is geweest, zich vooral bij Waterloo heeft onderscheiden en voorts eveneens eervol in België geeft gestreden.

De z.g. „Vaandelcommissie”, welke in 1896 van advies diende omtrent het aanbrengen van opschriften op de vaandels en standaarden beschouwde het huidige 4de Halfregiment (toen 1ste Regiment Huzaren) als de voortzetting van het 1ste Regiment Lanciers en adviseerde dienovereenkomstig uitsluitend het opschrift „Tiendaagsche Veldtocht 1831” toe te kennen, hetgeen geschiedde.

Bij K. B. van 17 April 1919 nr. 24 werd echter tevens het opschrift „Quatre Bras en Waterloo 1815” verleend en het 4de Halfregiment dus beschouwd als de voortzetting van de „huzaren van BOREEL”.

L. O. 1934 nr. 131 sloot aanvankelijk aan bij de „Vaandelcommissie.” Door de thans aangebrachte wijziging is beslist, dat het 4de Halfregiment zich mag beschouwen als de voortzetting van de roemrijke lichtblauwe huzaren van WILLEM BOREEL. Ter gelegenheid

van deze voor dit korps heugelijke beslissing plaatsen wij een afbeelding van een officier der huzaren van BOREEL uit 1832 en van het optreden van deze huzaren in het gevecht bij Kermpt (7 Aug. 1831).

(Redactie).

L. O. 1934, nr. 145. Ministerieele beschikking van 2 Mei 1934, IIde Afd., B, nr. 37.

TACTISCHE REGLEMENTENCOMMISSIE

(zie „De Militaire Spectator” 1932, blz. 136.)

Met ingang van 1 Mei 1934 is de Kapitein van den Generalen Staf J. J. D. H. VERSCHOOR eervol ontheven uit zijn functie als lid der Tactische reglementen-commissie en is als lid dier commissie aangewezen de Eerste-luitenant der infanterie J. BAURDOUX.

NIEUWE REGLEMENTEN EN VOORSCHRIFTEN.

HET NIEUWE INFANTERIE REGLEMENT.

Hoewel weinigen zich dit bewust zullen zijn geweest was het in 1913 „op last der Koningin” uitgegeven *Reglement op de exercitiën der infanterie* feitelijk nog steeds van kracht. Uiteraard was dit, eertijds voortreffelijke reglement, gedurende den oorlog, toen tactiek en techniek met reuzensprongen voortschreden, meer en meer uit den tijd geraakt en tenslotte geheel tot een anachronisme geworden. De opleiding der infanterie geschiedde van 1917 af aan de hand van daartoe uitgegeven *Aanwijzingen*, welke, naarmate de ervaringen van den Wereldoorlog doordrongen, werden aangevuld en herzien. Bij de andere wapens werd op dergelijke wijze gehandeld. Eenheid van opvatting was daarbij niet steeds aanwezig.

In 1932 (zie het jubileum-nr. van *De Militaire Spectator*, blz. 136) achtte de Minister van Defensie den tijd rijp om al onze tactische voorschriften „aus einem Guss” te doen bewerken en benoemde daartoe een tactische reglementen-commissie, welke onder leiding werd gesteld van den Chef van den Generalen Staf.

Een niet gering arbeidsveld lag voor deze commissie open, temeer daar hier arbeid moest worden geleverd, welke haar waarde geruimen tijd zou behouden en welke in ons geheele leger een *unité de doctrine* moest vestigen.

In de Maart-aflevering kon, onder den uitroep „Kavallerie weit vor!”, met vreugde worden gewezen op het als eersteling der commissie verschijnen van het *Voorschrift lichte troepen*, thans mag worden geconstateerd, dat de infanterie het zusterwapen niet lang heeft alleen gelaten. Zooals reeds in de vorige aflevering werd aangekondigd, is deel II A van het *Infanterie-reglement* verschenen en het reglement van 1913 kon eindelijk met eere in het Krijgsgeschiedkundig archief bij een lange reeks voorvaderen worden bijgezet.

Het duurt steeds eenigen tijd voor een versch van de persen komend reglement de gebruikers heeft bereikt. Wij meenen evenwel te mogen aannemen, dat onze lezers, behorende tot het voetvolk of bestemd voor de batterijen van 6 veld, het nieuwe reglement thans zullen hebben ontvangen of spoedig zullen ontvangen en willen daarom een reeks korte artikelen aan dit voor velen belangrijke voorschrift wijden.

Wij gaan daarbij uit van de bespreking in het Juni-nummer (blz. 274), waaruit de hoofdlijnen van het reglement den lezer kunnen blijken.

De eerste vraag, welke zich voordoet en ons door een reserve-officier reeds werd gesteld is: „Hoe raak ik spoedig in dit vrij lijvige blauwe boekje thuis?”

Wij zouden vager den volgenden raad willen geven. Kijk eerst eens de inhouds-opgave door. Ge ziet dan, nog duidelijker dan uit vorenbedoelde bespreking, dat het reglement bestaat uit een *Inleiding* en vier hoofdstukken *Algemeen*, *De verdediging*, *De terugtocht* en *Het verdragend gevecht*, voorts een *alphabetisch register* en een zestal *Bijlagen*. Lees dan eens de inleiding en het eerste hoofdstuk door.

De *inleiding* geeft een denkbeeld van de middelen, welke U op het gevechtsweld en bij oefeningen ten dienste staan. Voor tal van gegevens wordt verwezen naar bijlagen, welke men uiteraard niet uit het hoofd kan leeren, doch welke dienen om bij voorkomende

gelegenheden te worden geraadpleegd en zoo langzamerhan — voor wat betreft de gegevens, welke dikwijls noodig zullen blijken — in de gedachten te worden opgenomen. Het moet U een rustig gevoel geven met het blauwe boekje in den zak spoedig van antwoord te kunnen dienen op de strikvragen, welke bij tactische oefeningen wel eens plegen te worden gesteld. „Ge zijt bij mobilisatie bataljons-commandant. Hoeveel en welke voertuigen hooren dan tot Uw bataljon?” „Als U met Uw compagnie een stelling moet inrichten over welk pioniergereedschap beschikt U dan ongeveer?” Wij allen kennen die vragen en er zijn er weinige te stellen, welke door iemand, die de bijlagen eens heeft doorgebladerd, niet in enkele tellen kunnen worden beantwoord. Wij vreezen alleen, dat de aardigheid van dergelijke vragen er voor sommige vraagstellers wat af zal raken!

Het hoofdstukje *algemeen* vormt geen al te zware kost en geeft een indruk van het gevecht der infanterie en de samenwerking met andere wapens. Trekt men hier op een niet te warmen zomeravond een paar uurtjes voor uit, dan zit men in dit opzicht reeds aardig te paard.

Nu komt de *verdediging* en geeft in ruim dertig bladzijden een inzicht in de tactische beginselen der verdediging, de indeeling van een stelling, de voorbereiding en de uitvoering van de verdediging. Hier zouden wij een wat meer gezette bestudeering willen aanbevelen. Men zal dan een verdedigingsstelling op systematische wijze zien ontstaan, zooals een architect een huis opbouwd, en er achter komen, dat de zaak niet zoo „geheimzinnig” is als men bij sommige tactische oefeningen zou gaan denken, dat het geen zaak is van „op het gevoel af raden” doch van logisch redeneeren uitgaande van vaststaande gegevens. Al zal niet ieder een meester worden, ieder officier kan leeren zijn onderdeel zóó ter verdediging op te stellen, dat een alleszins respectabele weerstand kan worden geboden.

In 57 bladzijden volgen thans de *infanterie-eenheden*, van groot tot klein, van het regiment tot den soldaat, en hier blijkt, dat het reglement slechts schijnbaar dik is, want een ieder kan volstaan met het onderdeel er uit te pikken, waarmede hij meer in het bijzonder heeft te maken. Hij vindt dan een schematische en uiteraard droge opsomming van de maatregelen, welke hij moet nemen en de bevelen, welke hij moet geven bij het bezetten van een verdedigingsstelling. Voor een compagnies-commandant b.v. is dit alles in 5 blz. vervat. Tusschen haakjes gestelde punten verwijzen naar de voorafgaande tactische beschouwingen. Neem de voor U bestemde blz. even door, sla de aangegeven punten nog eens op en ge zult, met het boekje in den zak, bij een oefening op vlotte wijze kunnen werken. Ge gevoelt grond onder de voeten!

Resten thans nog enkele *bijzondere bepalingen betreffende den stellingoorlog*, welke wij voorloopig maar zouden laten rusten — daar begint een oorlog niet mee! — en tenslotte, in een tiental blz., *De terugtocht* en *Het verdragend gevecht*. Wij bevelen het doorlezen aan. De lezer zal dan ook bij de terugtocht een memorandum voor de verschillende commandanten aantreffen en reeds de wetenschap, waar dit is te vinden is heel wat waard. T.o.v. het verdragend gevecht willen wij hierbij verklappen, dat spoedig een oefening in *De Militaire Spectator* de lezers zal helpen laatstgenoemd voor hen nieuw onderwerp onder de knie te krijgen.

Wie aan de hand van het vorenstaande tracht in het nieuwe voorschrift wegwijs te worden, zal hier ongetwijfeld in enkele avonden in slagen en naar wij hopen met meer vertrouwen of nog meer vertrouwen bij oefening — of mobilisatie de hem toevertrouwde functie aanvaarden.

Met dit praatje over het voorschrift willen wij ditmaal volstaan om volgende malen met den lezer, die dan al wegwijs is, wat nader op verschillende onderwerpen in te gaan.

* *

VOORSCHRIFT PISTOOL M. 25.

Het thans vernieuwde pistoolvoorschrift bestaat uit 3 deelen en wel een wapentechnisch deel, een exercitie-deel en een deel betreffende de schietopleiding. Deze bijzondere samenstelling is alleen bij het voorschrift pistool gebezigd en overigens voor de infanteriewapenen niet gebruikelijk. Het voorschrift vereischte voor elk dier bovengenoemde drie deelen herziening, teneinde niet uit het verband van de overige voorschriften te vallen.

De ervaring had geleerd dat, voor wat betreft de *wapentechniek*, het voorschrift eenige aanvullingen en verbeteringen behoefde. Zoo is o.a. plaat I vervangen door een verkleinde plaat A.I.-H. No. 28, waarop ook het wapen is afgebeeld:

- a. geladen, rustpal op veilig gesteld.
- b. geladen, rustpal op vuren, houder uitgenomen.
- c. wapen op het oogenblik van afvuren.

Plaat II is aangevuld met verschillende kleine onderdeelen, waarvan de letters in den tekst zijn vermeld.

Het gedeelte *exercitie* van het voorschrift bleek onvolledig, zoodat bij de instructie onderlinge verschillen in uitvoeringsvorm werden geleerd, welke niet steeds ten goede van de schietopleiding en van de bereikte resultaten kwamen. Dit gedeelte is thans aangevuld, zoodat er geen verschil meer in de uitvoering kan optreden en derhalve meer zekerheid in de onderwerpelijke aangelegenheid zal worden verkregen.

Voor wat betreft het derde deel — de *schietopleiding* — heeft aanpassing plaats gehad aan de nieuw ontworpen schietvoorschriften betreffende de overige wapenen, welke in den loop van dit jaar zullen verschijnen.

In den geest van deze voorschriften is getracht een opleidingsmethode te geven met „wenken”, welke bij de opleiding van groote waarde zullen kunnen zijn. Als een der voornaamste wijzigingen in de opleidingsmethode wordt gewezen op het doen vervallen van het z.g. „wijzen” met het pistool. Deze handeling zal in verband met den korten oefentijd van de dienstplichtigen wel nimmer kunnen worden eigen gemaakt. In vervanging daarvan is thans gekomen de z.g. „snelle aanslag”, waarna nog steeds verbetering van de richting plaats heeft. De hierdoor verkregen handeling komt geheel overeen met die bij gebruik van het geweer en zal derhalve door den man, die met het geweer of karabijn werd opgeleid, gemakkelijker worden aangeleerd dan het vroegere „wijzen”. Tenslotte zijn bepalingen opgenomen betreffende scherpschutters.

„De aandacht zij er nog op gevestigd, dat de benamingen „pistool M. 25 nr. 1” en idem nr. 2” zijn vervangen door „pistool M. 25”.

VOORSCHRIFT VOOR HET GEBRUIK VAN STELLINGZOEKLICHTEN.

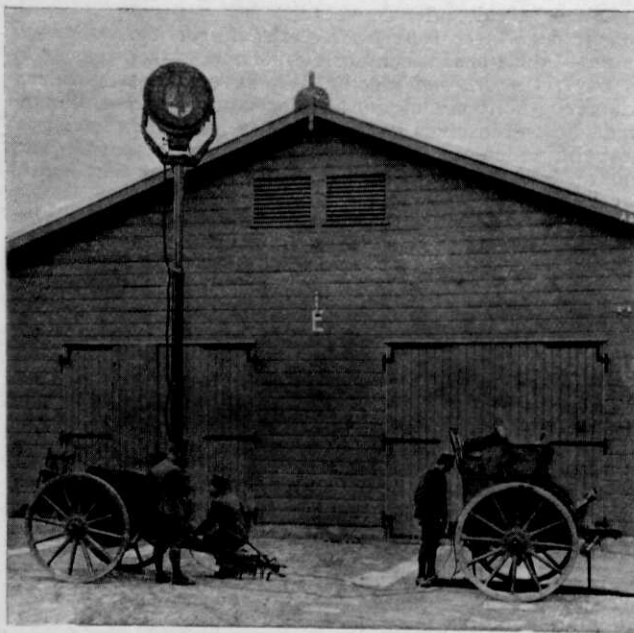
Naast de kleinere, draagbare zoeklichten (met een spiegelmiddellijn van 25—30 cm, welke bij de verdediging van stellingen kunnen worden aangewend voor het verlichten van het voorterrein tot een afstand van 300 à 400 m, in hoofdzaak tot verhooging van de uitwerking van geweer en mitrailleurvuur¹⁾, kunnen ook zoeklichten van zwaarder kaliber (60—75 cm) en dus grootere werkingssfeer (gemiddeld 1200—1500 m) een nuttige

toepassing vinden om mede de taak van de infanterie met haar zware mitrailleurs en infanteriegeschut bij de nachtelijke verdediging te vergemakkelijken. Deze zoeklichten behooren niet tot de organieke uitrusting van het veldleger; zij moeten uit het binnenland worden aangevoerd en zullen derhalve eerst toepassing vinden als de verdediging het karakter van stellingoorlog gaat aannemen.

Deze zoeklichten worden, ter onderscheiding van de kustzoeklichten en van de zoeklichten tegen luchtdoelen als stellingzoeklichten aangeduid.

Het Voorschrift gebruik van Stellingzoeklichten geeft de regelen voor het tactisch gebruik van dit verdedigingsmiddel en behandelt achter-eenvolgens:

de samenstelling van zoeklichteenheden;

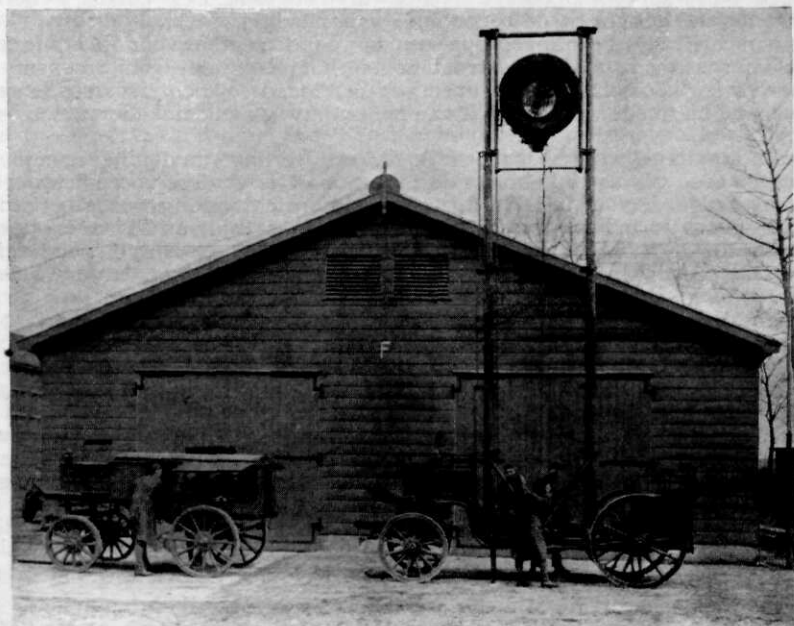

Z.g. veldaffuit van 60 cm spiegeldiameter, met uitgeschoven mast en de dynamokar, gebruikt als stellingzoeklicht.

¹⁾ Zie *De Militaire Spectator* 1932, blz. 551.

de eigenschappen van de betrekkelijke zoeklichten;
de taak en de algemeene regelen voor het gebruik van stellingzoeklichten;
de samenwerking met de infanterie en de regeling van de tactische bevelvoering;
de verbindingen;
het verlichtingsplan;
de bediening van de zoeklichten;
de commando's en de meldingen;
het gebruik van de zoeklichten voor andere doeleinden; en
de voor personeel en materieel noodige, gevechts- en afwachtingsopstellingen.
In punt 286 van het Infanterie-reglement, deel II A, wordt de infanterie-officier naar het onderwerpelijke voorschrift verwezen.

VOORSCHRIFT VOOR HET GEBRUIK VAN KUSTZOEKLICHTEN.

Dubbelmastinstallatie van 90 cm spiegeldiameter, met uitgeschoven masten en de dynamo-wagen gebruikt voor de kustverdediging.

Bij de nachtelijke verdediging van onze kuststellingen en zeegaten zal de taak der kustartillerie dienen te worden vergemakkelijkt met behulp van zoeklichten, die tot taak hebben, de binnen hun werkingssfeer (2000—3500 m) komende vijandelijke vaartuigen op te sporen en te verlichten.

Deze zoeklichten worden, ter onderscheiding van de stellingzoeklichten en de zoeklichten t.l., aangeduid als kustzoeklichten. Zij worden vereenigd tot zoeklichtafdeelingen, welke kunnen zijn verdeeld in sectiën.

Het Voorschrift voor het gebruik van kustzoeklichten behelst de regelen voor het tachtisch gebruik van dit verdedigingsmiddel en voor de samenwerking daarvan met de kustartillerie, en behandelt achtereenvolgens:

- de samenstelling van de betrekkelijke zoeklichteenheden;
- de eigenschappen van de zoeklichten;
- de algemeene regelen voor hun aanwending;
- de wijze van samenwerking met de kustartillerie en de regeling van de tactische bevelvoering (melding van waargenomen doelen e.d.);
- de eigenlijke bediening van de zoeklichten en van het bijbehorende materieel (verbindingsmiddelen e.d.);

het gebruik van de zoeklichten voor andere doeleinden; en de eischen voor en de wijze van inrichting van de, voor personeel en materieel noodige, gevechts- en afwachtingsopstellingen.

VOORSCHRIFT VOOR DE SCHOLEN BIJ HET REGIMENT GENIETROEPEN.

De voornaamste wijzigingen en aanvullingen, welke het voorschrift heeft ondergaan, zijn de volgende.

De kadercursus werd gesplitst in een zomer- en een winterperiode; de eerste in hoofdzaak gericht op de practische, de laatste in hoofdzaak op de theoretische ontwikkeling van de leerlingen.

Aan de cursussen werd toegevoegd een aanvullende kadercursus, welke dient om beroeps-onderofficieren en beroeps-korporaals met de geschiktheid voor sergeant, op te leiden voor de geschiktheid voor sergeant bij een ander bataljon van het Regiment Genietroepen, dan waarvoor zij oorspronkelijk waren opgeleid. Deze cursus, welke een jaar duurt, is uitsluitend gericht op de benoodigde vakopleiding.

In het voorschrift zijn bepalingen opgenomen voor den cursus voor opleiding tot de geschiktheid voor sergeant-majoor-instructeur bij het Regiment genietroepen.

De in het vorige voorschrift opgenomen voorbereidende opzichterscursus is vervallen. Mede in verband hiermede werd het peil van het onderwijs aan den kadercursus eenigszins opgevoerd.

Door dezen maatregel wordt het mogelijk, dat een leerling van den kader cursus, na de 4de klasse met goed gevolg te hebben doorloopen, zonder verdere vooropleiding den opzichterscursus volgt, zoodat de leeftijd, waarop de opzichtersrang wordt bereikt, wordt vervroegd. Daar tevens in het voorschrift een maximum leeftijd van 28 jaar is opgenoemen voor toelating tot de M.T.S., zal het in de toekomst uitgesloten zijn, dat onderofficieren eerst op te zeer gevorderden leeftijd den opzichtersrang bereiken, hetwelk ongewenscht is.

De Commandant van de Regimentskaderschool werd belast met het toezicht op alle lessen en oefeningen te geven aan de scholen, zoodat hij ook toezicht houdt op de lessen en oefeningen, welke uitsluitend gericht zijn op de vakkennis voor de verschillende bataljons, welke bevoegdheid voorheen berustte bij de luitenants voor speciale diensten der bataljonsstaven.

Bepalingen werden opgenomen voor het vaststellen van eindcijfers en rangnummers.

Bovendien werden de algemeene en de bijzondere eischen voor geschiktheid voor sergeant-majoor-instructeur, voor sergeant en voor korporaal vollediger aangegeven, zoo mogelijk door verwijzing naar de desbetreffende L.O.'s.

VOORSCHRIFT VELDDIENST.

Naar wij vernemen heeft de Minister van Defensie zijn goedkeuring gehecht aan het eerste deel van het nieuwe *Voorschrift Velddienst* zoodat dit thans ter perse is en het verschijnen in het najaar kan worden verwacht.

Dit deel omvat: Bevelvoering; algemeene aanwijzingen en bepalingen; troepenvervoeren, marschen, legering; inlichtingsdienst; veiligheidsdienst en bijlagen.

Daar ons meermalen vragen hieromtrent bereikten, zal het spoedig verschijnen van dit belangrijke voorschrift zeker door velen met vreugde worden begroet.